

forn!) ja, det bliver saa meget desto værre. Paa min Egn have vi store Strækninger af Skovbrug, og naar jeg betragter dem, kan jeg være enig med de foregaaende Talere i, at snarere end at gaa ned til det Halve vilde jeg gaa op til det Dobbelte, og det af to Grunde. De Skovbrugere, jeg kjender, ere Folk, der ere saa heldig stillede, at det fra den Side set ikke gjøres nødtigt at lette Byrderne for dem til Skade for de Kommuner, som de høre til, og er der Noget, der stiller Fordringer til at holde Veiene ryddelige, saa er det Skovbruget. Naar de store Auktioner ere holdte, forlange de, at Alt skal fjernes fra Skovene, selv om der er kommet Snelæg, og saa maa Veiene være ryddelige hver eneste Dag af Hensyn til de store Skovbrug. Det ærede Medlem fra Wro (Brockenhuus-Schack) nærede ingen Tvivl om, at Forslaget var fuldkommen retfærdigt; men jeg har lidt Tvivl i den Retning; jeg er bange for, at det her som alle Begne, hvor der er Tale om den Slags Ting, gaar igjennem Forslaget, at de Smaa lader man hænge, og de Store lader man løbe. Det gaar igjennem alle Paragraferne, at det er Industrien og de Smaa, der skulle bære Byrderne; men de store Skovbrugere, Godseierne, ville nok gaa fri. Et Snekastningsforbud er kommet frem i Lovforslaget, er jeg i Grunden glad ved; og jeg er glad ved, at vore Sognekogeder gaa ud af det. Vi ville i Kommunerne ikke gjerne have med Politii og den Slags Ting at bestille mere end høist nødvendigt. Vi have jo været lidt tvivlraadige i vare Kommuner, idet vi ikke vidste, hvorledes Sognekogeden var stillet. Engang imellem kom han og paaberaabte sig sin Politimyndighed; men for Resten gik han udenom og sagde, at Snekastningsforbudet bare Ansvar. Engang imellem, naar han fandt for godt, kunde han, som sagt, komme og gjøre Brøvl i en eller anden Retning; men efter dette Forslag ere vi ham kvit, og det er jeg glad over. At Snekastningsforbudet skulle være lønne, billigere jeg ikke. Jeg er nemlig bange for, at hvis vi skulde til at lønne dem, vilde de trække Arbejdet ud, saa at det kunde blive en Udgift for Kommunen, der i mange Maader kunde blive søkelig. Derimod mener jeg, at Husmændene ubetinget skulle være frie for at være Snekastere. Paa min Egn havde vi for et Par Aar siden en Husmand, der var udmeldt til Snekastning, han havde 27 Arbejdere, og det er for Meget. Det er jo i Reglen Mænd, som ikke have Raad til at holde Hjælp — denne Mand havde desuden en svag Kone — og det er altfor stor en Byrde at lægge paa en saadan Mand. Jeg tror, at Lovforslaget nok kunde gaa den Vej,

at Husmænd ikke kunne udmeldes til Snekastning. I § 20 staar der, at Politimesteren har Overtilsynet med Veiene, og saaledes som jeg forstaa Paragrafen, kan han uden Videre lade Arbejdet gjøre paa de forjættelige Kommuners Regning. Det er mig lidt vel stærkt i den Retning, idet vore Politimestre i det Stykke slet ikke ere praktiske, naar de komme ud paa Grund af en Klage fra En eller Anden og navnlig fra Postvæsenet. Der indsendes alle mulige Klager i den Retning, fordi Folk skulle igjennem. Det kan mange Gange være fuldt ud berettiget, men det er ogsaa mange Gange saaledes, at det er umuligt, naar vi have Snelæg, at føre Posten frem. I saa Tilfælde er Politimesteren slet ikke praktisk. Jeg har ikke Noget imod, at han faar Overtilsynet, men det skal dog være betingelsesvis — mener jeg — at han skal have Lov til at lade Arbejdet udføre. Kommunen bør stilles saaledes, at den har en bestemt Frist, indtil 24 Timer eller noget Saadant. Hvis den til den Tid ikke lader Arbejdet udføre selv eller ved leiet Arbejde eller Naturalarbejde, saa kan jeg forstaa, at Politimesteren havde Lov til at lade det udføre, men at han ubetinget, saa snart han mente, det var gavnligt, skulde kunne leie Folk dertil paa Kommunens Regning, finder jeg, er for meget af det Gode. Dertil har han for lidt Autoritet — tror jeg — overfor det Stykke Arbejde, til at vi kunne lægge det i hans Haand overfor en Kommune.

Berntsen: Jeg er ikke blind for, at der klæber adskillige Mangler ved det foreliggende Lovforslag, men jeg kan dog ikke — i Modsætning til min ærede Sidemand til Venstre fra Hjørring (Jungersen) — se rettere, end at Lovforslaget, saaledes som det foreligger her, danner et ret godt og brugeligt Grundlag for videre Forhandling, og med nogle Ændringer haaber jeg, at det maa lykkes i en nær Fremtid at kunne tilvejebringe en mere heldig Ordning af vore Snekastningsforhold end den, vi nu for Diebliffet have; thi det kan jo ikke negtes, at den bestaaende Lovgivning paa Snekastningsomraadet er ikke blot meget indviklet og besværlig for Sogneraadene at blive kloge paa, men saaledes at der, som Forholdene have vist sig navnlig ved de Høiesteretsdomme, der ere faldne, er Mange, der ere alt for begunstigede ved den nuværende Ordning. Det er navnlig et stort Fremskridt — mener jeg — at der i Følge denne Lov skal paahvile Snekastningspligt for alt Hartkorn i Kommunerne, ligegyldigt om Brugeren af Hartkornet bor i Kommunen